

spørge, om Nogen ønsker at udtale sig herom. I modsat Fald, og hvis Afstemning ikke særlig forlanges, vil jeg betragte Thingets Santykke til, at Sagen kan foretages, som meddelt. (Ophold). Dette Santykke er saaledes givet. Jeg sætter Sagen i sin Helhed under Forhandling.

Fischer: Der kan, saavidt jeg skjønner, ikke være Spørgsmaal om at foretage nogen Ændring i det nu foreliggende Lovforslag, uden at man derved vil staa fare for at fremkalde de ubehageligste Forlegenheder. Det foreliggende Lovforslag er indkommet til os paa en saadan Tid, at det for at tilendebringe dets Forhandling har været nødvendigt at se bort fra den forretningsmæssige Frist, og dog vil det ikke være mere, end at man netop kan blive færdig dermed i en saadan Tid, at Administrationen kan fænde de fornødne Ordre, støttede til denne nye Bevillingslov, Landed rundt, hvor de skulde bruges, inden den 1ste April. Jeg tror derfor, at vi maa gjøre os fortrolige med den Tanke, at Ændringer i det foreliggende Lovforslag kan man efter Omstændighederne ikke vedtage, uden at der kan følge Ubhageligheder derefter for Administrationen. Man vil ganske vist med Ære dertil kunne bemærke, at det burde Lands-thinget ikke tage Hensyn til; hvis der var Anledning til at foretage Ændringer i Lovforslaget, da burde det foretage dem, og lægge Ansvar for, hvad der maatte følge paa, over paa dem, der have fremkaldt Situationen. Naar man gjør den Indvending, kan jeg ikke sige Andet, end at det forekommer mig, at det vilde have været høist ønskeligt, om den ærede Finantsminister i det andet Thing, havde gjort klart, hvor han lagde Ansvar for, at det her foreliggende Lovforslag ikke kom herind i rette Tid. Jeg har ikke fundet noget saa ant Ord i den høitærede Finantsminister's Foredrag i det andet Thing, men jeg har savnet det, og jeg kan ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at det efter min Mening vilde have været høist ønskeligt, om den ærede Minister i det andet Thing havde udtalt sig om dette Spørgsmaal.

Naar man sammenligner det nu foreliggende Lovforslag med ældre Forslag af lignende Beskaffenhed, da bliver man opmærksom paa, at der er flere Forandringer, der ere foretagne i det andet Thing, saaledes at det nu foreliggende Forslag frembyder flere Afvigelser fra, hvad man tidligere har havt i lignende Love. Derjom dette Lovforslag havde været ordlydende med andre tidligere, havde der været god Grund til at lade det passere let, selv om det skulde ske med forlorte Fristen, men der er efter min Overbevisning et Par Punkter i Forslaget, som egne sig til nærmere Overveielse, og navnlig et Punkt, som jeg tror maa fremkalde en alvorlig Overveielse. Jeg skal tillade mig at gaa nærmere ind paa de fete Forandringer. Der frembyder sig først for Betragtningen et Par Punkter, som kun ere Redaktionsændringer, men

som jeg villig erkjender for Forbedringer; de ere i det andet Thing betragtede som Redaktionsændringer, og jeg erkjender, at de ere Forbedringer. Naar det saaledes i Lovforslaget, som det nu foreligger, hedder „indtil Finantsloven er givet“, da er det et bedre Udtryk, end hvad der oprindeligt stod i Lovforslaget, indtil Behandlingen er tilendebragt; det Sidste er aabenbart ikke korrekt. Ligeledes er Ordene „seneft indtil“ forandrede til „dog ikke udover“; det er ogsaa en Forbedring, og da jeg omtaler Redaktionsændringen, kan jeg ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at der vilde have været god Ære til at foretage een endnu, som imidlertid ikke er foretagen. Der staa i Lovforslaget, ogsaa som det nu foreligger: „dog at de Hovedsummer og særskilte Poster, som ere opførte i det Forslag til Finantslov osv. ikke maa overskrides“. Vi ere allerede ude over den Talebrug at kalde de Summer, der føres i Linien i Finantsloven for Poster; de hedde Konti, hvorimod de enkelte Afgifter under en Konto kaldes Poster. Det er imidlertid mindre væsentligt; man forstaa, hvad der menes. Men, naar der siges, at Hovedsummer og særskilte Poster ikke maa overskrides, falder det strax i Sinene, at Hovedsummerne fremkomme ved at sammenlægge de enkelte Konti, og naar disse ikke overskrides, er en Overfriskelse af Hovedsummen en Umulighed. Her vilde der derfor være god Ære til at foretage en Redaktionsændring; thi hvad der staa, er ikke korrekt. — Jeg forlader imidlertid dette for at gaa til de to andre Punkter, som jeg tror kræve nærmere Overveielse, og jeg møder da først en Forandring af Datum, af Tidsgænsen for Loven. Medens Finantsministeren har foreslaaet, at den foreløbige Bevilling skulde være gjældende for en Maaned, er Tiden nu forlænget indtil 30te Juni, altsaa 3 Maaneder. Hvorfor er den Forandring slet? Den er — det vil jeg gjøre opmærksom paa — ikke slet efter Forslag af det i det andet Thing nedsatte Udvalg; det er tre ærede Medlemmer af Thinget, som have foreslaaet denne Ændring, og jeg kan ikke finde Noget i Forhandlingerne, der kan tjene til at oplyse, hvorfor den er foretagen. Ligejaa lidt finder jeg i Finantsministerens Foredrag Noget, der kan tjene til Beileddning om, hvorledes Ministeren har betragtet Sagen. Der møder da det Spørgsmaal, om det virkelig skulde være Tanken, at vi endnu behøve 3 Maaneder udover 1ste April for at tilendebringe Finantslovens Behandling. Jeg vil haabe, at det ikke er Meningen; jeg haaber, at denne Tidfrist ikke skal betyde, at Finantsloven sandsynligvis eller dog muligvis ikke kan blive færdig i et kortere Tidsrum end til 30te Juni; men hvad der er Meningen med det, veed jeg ikke. Jeg har Intet, der kan veilede mig i den Henseende, og jeg vil være Finantsministeren taknemmelig, hvis han vil udtale, hvorledes han betragter Sagen, hvorfor han er gaaet ind paa den Tidfrist, jeg her har nævnet. — Men dernæst er der